

Η στάση του αγίου Παΐσιου για τα σκάνδαλα

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Η αγιοκατάταξη του όντως συγχρόνου Αγίου Παΐσιου του Αγιορείτου, από το Οικουμενικό Πατριαρχείο στις 13 Ιανουαρίου 2015, έγινε αφορμή να φέρω στη μνήμη μου την πρώτη συνάντησή μου μαζί του. Μια συνάντηση που κατέληξε σε σύγκρουση.

Ήταν καλοκαίρι του 1975, όταν μαζί με συμφοιτητές μου επισκεφτόμουν το Άγιο Όρος. Όχι για τουρισμό ούτε για περιέργεια. Όσοι πήγαιναν τότε στο Άγιο Όρος στην πραγματικότητα αναζητούσαν το κάτι άλλο, το διαφορετικό, από ό,τι η θεολογία και η περιρρέουσα θρησκευτική ατμόσφαιρα πρόσφερε. Χωρίς να γνωρίζω τι είναι αγιότητα, τι σημαίνει Παράδοση ως τρόπος ζωής και πώς ο Μοναχισμός μπορούσε να δείχνει ζώντα Θεό.

Μετά τη Θεία Λειτουργία στην Ιερά Μονή Σταυρονικήτα με ηγούμενο τον π. Βασίλειο Γοντικάκη, μαζευτήκαμε οι προσκυνητές, περισσότεροι φοιτητές, στην κληματαριά της Μονής. Επίκεντρο της αυθόρμητης σύναξης ο π. Παΐσιος. Άρχισε να μιλά για εκκλησιαστικές εφημερίδες που δημοσιεύουν πραγματικές ή φανταστικές παρατυπίες και σκάνδαλα Ιεραρχών της Εκκλησίας. Στιγμάτισε το γεγονός ως αντι-εκκλησιαστική διάθεση.

Μια από τις εφημερίδες αυτές μού ήταν γνωστή, γιατί βρισκόμουν σ' εκείνο το εκκλησιαστικό κλίμα που έλεγχε και στηλίτευε «τα κακώς κείμενα στην Εκκλησία». Αμέσως αντέδρασα και με το νεανικό θράσος έκανα τον εξής διάλογο:

-Αφού είναι αλήθειες. Να τις κρύβουμε; Πώς θα διορθωθεί το κακό;

-Ναι, αλλά οι χιλιαστές τα παίρνουν τα δημοσιεύματα και λένε: «Ίδού ποιους επισκόπους έχετε! Εσείς τα λέτε!»

-Δεν είναι υποκρισία να παρουσιάζουμε μια διαφορετική εικόνα απ' ό,τι στην πραγματικότητα είναι; Γιατί να τα κρύβουμε;

-Αν η μάνα μας ήταν πόρνη θα βγαίναμε να το διαλαλούσαμε στους δρόμους; Η Εκκλησία είναι Μάνα μας. Ό,τι και να συμβαίνει, δεν είναι τρόπος αυτός να διορθώνεται το κακό.

Βέβαια, συνέχισα να έχω την άποψή μου. Έφυγε με αγανάκτηση για τη θεώρηση που είχα. Στο πρόσωπό μου έβλεπε όλους εκείνους που θέλουν να σώσουν την Εκκλησία και να την απαλλάξουν από τους «κακούς ποιμένες της», χρησιμοποιώντας κάθε μέσο ακόμα και καταπάτηση του προσώπου και της αξιοπρέπειάς του. Πέρασαν χρόνια για να κατανοήσω το λόγο του ασθενικού εκείνου Αγιορείτη μοναχού με το ρωμαλέο πνεύμα και τη ζώσα καρδιά.

Ως φοιτητής κι ως κληρικός, στη νεότητα και αργότερα στην πόλη της ποιμαντικής διακονίας, συνέχισα να βλέπω τον π. Παΐσιο. Τα λόγια του, οι συμβουλές του, μπορούν να καταγραφούν. Η μετάγγιση του πνεύματός του, η αίσθηση της παρουσίας της χάριτος που ερχόταν δια μέσου του, η χαρά και η ελπίδα που αποκομίζετο από τις συναντήσεις μαζί του, δεν μεταδίδονται εύκολα.

Η αγιότητα ως γεγονός και οι άγιοι ως πραγματικότητα, γίνονται κατανοητά όταν συναντήσεις ανθρώπους που κατοικεί μέσα τους ο Θεός. Αυτή την εμπειρία τη ζεις χωρίς να τη λογικοποιείς. Γι' αυτό, όταν φύγει, καταγράφεται, για να διατηρείται ως ευλογία και για να προσφέρεται στους άλλους ως βεβαιότητα ότι δεν είμαστε μόνοι, ότι ο Θεός είναι ανάμεσά μας και με τους αγίους Του.

Η αγιοκατάταξη δεν αγιοποιεί. Επιβεβαιώνει αυτό που πιστεύεται από το λαό του Θεού και δείχνει το σκοπό της Εκκλησίας στον κόσμο: να φτιάχνει αγίους και να σώζεται ο κόσμος. Να, γιατί η αγιοκατάταξη τού εν αγίοις πατρός ημών Παΐσιου του Αγιορείτου χαροποιεί και αφορά όλους.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com